

Türkiye’de Eğitim Politikaları Alanındaki Güncel Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Profili

Bibliometric Profiles of Current Postgraduate Theses in the Field of Educational Policies in Turkey

Muhammet Esad KULOĞLU¹

Makale Türü: Bibliyografi

Başvuru Tarihi: 15.06.2021

Kabul Tarihi: 10.01.2022

Atf İçin: Kuloğlu, M. E. (2022). Türkiye’de eğitim politikaları alanındaki güncel lisansüstü tezlerin bibliyometrik profili. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (AUJEF)*, 6(1), 78-91.

ÖZ: Eğitim politikaları, siyasi erklerin eğitim alanında yapmayı veya yapmamayı tercih ettiği kararlar ve uygulamaların tümünü tanımlayan kavramdır. Bu çalışmada 2015-2020 yılları arasında Türkiye’de eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin çeşitli açılardan incelenmesi amaçlanmış ve bu doğrultuda bibliyometrik analiz yöntemi tercih edilmiştir. Belirtilen yıl aralığında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezler Ulusal Tez Merkezi aracılığıyla belge incelemesi yöntemi ile taranmış; elde edilen veriler betimsel bibliyometrik ve içerik analizi yöntemleri ile analiz edilmiştir. Ulaşılan sonuçlara göre 2020 yılı hariç bu alanda yapılan çalışmaların yıllara göre artış gösterdiği, daha çok yüksek lisans düzeyinde yürütüldüğü ve Türkçe dilinde yazıldığı tespit edilmiştir. Araştırmaların çoğunda metodoloji bilgisine kısmen veya tamamen erişilememiştir. Metodoloji bilgisine erişilen çalışmalarda en çok nitel araştırma yaklaşımının ve durum çalışması deseninin tercih edildiği; veri toplama yöntemi olarak en çok belge incelemesi ve görüşme yönteminin, veri analiz yöntemi olarak da en çok betimsel analiz ve içerik analizi yöntemlerinin kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmaların konulara göre dağılımında dönemsel eğitim politikaları, göçmen (mülteci) eğitimi politikaları, siyasi parti eğitim politikaları ve karşılaştırmalı eğitim politikaları başı çekmektedir. Bu türde çalışmaların gerek ilgili bilimsel alana katkıları gerekse araştırmacılar için yol gösterici niteliğinde olmalarından dolayı çeşitli aralıklarla tekrarlanması önerilir. Ayrıca bu çalışmada değinilmeyen ve araştırmanın bir sınırlılığını oluşturan, lisansüstü çalışmaların atf ve kaynakça istatistiklerinin de dahil edildiği daha detaylı bibliyometrik bir çalışma yürütülebilir.

Anahtar sözcükler: Eğitim, politika, lisansüstü, tez, bibliyometri

ABSTRACT: Educational policy is the concept that defines the decisions political powers prefer to do or not to do in the field of education. This study aimed to examine various aspects of graduate theses between the years 2015-2020 in the field of educational policies in Turkey, and bibliometric analysis method is used accordingly. According to the results, Graduate theses in the field of education policies in the specified year were scanned by the document review method through the National Thesis Center. The obtained data were analyzed with descriptive bibliometric and content analysis methods. it has been determined that the studies in this field have increased over the years,

¹ Öğr. Gör., AGÜ, mekuloglu@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5149-5494

and except for 2020, they are mostly carried out at the MA level and written in Turkish language. The methodology information was not partially or completely accessible in most of the studies. Qualitative research approach and case study design are preferred mostly in studies in which methodology knowledge is available. Document analysis and interview was used mostly as the data collection method, and descriptive & content analyses were used mostly as the data analysis method. Periodic educational policies, immigrant (refugee) educational policies, political party educational policies, and comparative educational policies take the lead in the distribution of studies by subject. It is recommended to repeat such studies at various intervals due to their contribution to the relevant scientific field and their guidance for researchers. In addition, more detailed bibliometric studies including the citation and bibliography statistics of graduate studies can be carried out, which is not mentioned in this study and which constitutes a limitation of the research.

Keywords: Education, policy, postgraduate, thesis, bibliometry

1. GİRİŞ

Platon ve Aristoteles gibi düşünürlerin üzerine eserler yazdığı politika, oldukça kapsayıcı ve bir o kadar da eski bir kavram, düşünce sistemi ve bilim dalıdır. Belirli bir amaca ulaşmak için izlenen yol anlamına gelen politika (Gümüş, 2015), İtalyanca *politica* kelimesinden Türkçeye geçmiştir (sozluk.gov.tr). Kelime etimolojik anlamda incelendiğinde “şehir devlet” anlamına gelen *polis* sözcüğünden türediği görülmektedir. Politika ile polislin yapısına gönderme yapılmaktadır (Aköz, 2018). Kavram olarak ele alındığında politika; devletlerin veya toplumları/toplulukları yöneten mekanizmaların yapmayı veya yapmamayı tercih ettiği kararlar ve uygulamalar olarak tanımlanmaktadır (Dye, 2011). Yönetim anlamında erkin ekonomi, sağlık, ulaşım, ziraat ve sanayi gibi pek çok alanda belirleyici politikaları bulunmaktadır. Eğitim de bu kamusal alanlardan biri olduğu için erkin bu alanda takip ettiği politikaya eğitim politikası denmektedir (Bakioğlu ve Korumaz, 2019). Eğitim çok geniş kapsamlı bir sistem olduğu için pek çok alt sistemi bulunmakta, her alt sistem için de izlenilen eğitim politikaları çeşitlenmektedir. Erkların temel eğitim, zorunlu eğitim, yükseköğretim, yabancı dil eğitimi, din eğitimi ve mesleki eğitim politikaları bu olguya örnek olarak verilebilir.

Türkiye Cumhuriyeti’nde eğitim politikalarını şekillendiren ve çeşitlendiren pek çok iç ve dış aktör bulunmaktadır. Türkiye Büyük Millet Meclisi, siyasi partiler, sivil toplum örgütleri, milli eğitim şuraları, kalkınma planları vb. iç aktörlere, uluslararası ekonomik örgütler, uluslararası düşünce kuruluşları, yabancı uzmanlar vb. ise dış aktörlere örnek gösterilebilir. Yüksek öğretim kademesindeki eğitim politikalarını belirleyen ve etkileyen aktörler arasında Yükseköğretim Kurulu (YÖK) ve ona kısmi bağlı olan üniversiteler sayılabilir. Üniversiteler, toplumu daima ileri taşıyan kurumlar olarak görülmektedir. Üniversitelerin bilim üreten, araştıran, geliştiren ve hayata aktaran kurumlar haline gelmesinde ise lisansüstü eğitimin payı oldukça önemlidir (Bozan, 2012).

Türkiye’de lisansüstü eğitim gören öğrencilerin sayısı 2020 yılı itibarı ile yarım milyona yaklaşmaktadır. Bu sayı yaklaşık olarak toplam nüfusun %6’sına (TÜİK, 2021), yükseköğretimde okuyan toplam öğrenci sayısının ise %6’sına denk gelmektedir. Yine 2020 yılı itibarı ile devlet ve vakıf üniversitelerindeki toplam lisansüstü program sayısı 18 bin civarında iken bu programlardan mezun olan toplam öğrenci sayısı ise 60.000’e yaklaşmaktadır (YÖK, 2020). Ayrıca yapılan bilimsel yayın sayısı da yıllara göre giderek artış göstermektedir. Türkiye, bilimsel yayın açısından 196 ülke arasında 20. sırada yer almaktadır (WoS, 2020). Ülke potansiyeli düşünüldüğünde bu istatistiki veriler yeterli seviyede olmayabilir fakat yapılan çalışmalar niceliğin ve niteliğin yıllara göre artış gösterdiğini ispat eder niteliktedir (Ak ve Gülmez, 2006; Orer, 2011; Ağralıoğlu, 2013; Günay, 2018).

Dünya genelinde fen, mühendislik ve sağlık bilimleri gibi alanların yanı sıra sosyal bilimler alanında yapılan bilimsel çalışmalarda da önemli bir artış gözlenmektedir. Dünyadaki toplam yayın sayısının yaklaşık %20’si sosyal bilimler alanında olup Türkiye de bu alanda en çok yayın yapan ilk 20 ülke arasında yer almaktadır. Sosyal bilimlerde en çok yayın üretilen bilim dalları ise sırasıyla şu şekildedir: ekonomi, tarih, eğitim, yönetim ve siyaset bilimi (TÜBİTAK, 2020).

Eğitim politikaları, ele aldığı konular dikkate alındığında yalnızca eğitim bilimleri alanında değil, ekonomiden tarihe, yönetimden siyaset bilimine kadar pek çok alanla ilişkilendirilebilmektedir. Gerek ülkemizde sosyal bilimler alanında yapılan bilimsel yayınlardaki niceliksel ve niteliksel artış gerekse eğitim politikalarının çok yönlülüğü düşünüldüğünde bu alanda güncel olarak yapılan lisansüstü çalışmaların bibliyometrik açıdan incelenmeleri önemli görülmektedir. Alanyazın taraması yapıldığında Türkiye’de bu alanda yapılan lisansüstü tezlerin incelendiği yalnızca bir çalışma tespit edilmiştir (Özdem, 2015). Özdem’in (2015) çalışması, 1989-2014 yılları arasında yapılan 126 lisansüstü tez ile sınırlıdır. Çalışmanın bir diğer sınırlılığı ise lisansüstü tezlerin sadece yapıldığı yıl ve üniversite,

araştırma konuları ve uygulama dönemleri açısından incelenmiş olmasıdır. Ayrıca 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında 62 lisansüstü tezin daha yazıldığı ve bu tezlerin alandaki toplam tezlerin %30’undan fazlasını oluşturması önemli görülmektedir. Bu doğrultuda, bu çalışma ile Türkiye’de 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin bibliyometrik özellikleri açısından incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu bağlamda ele alınan araştırma sorusu ise şu şekildedir: 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin bibliyometrik özellikleri nelerdir? Çalışmada bu araştırma sorusuna bağlı olarak aşağıdaki alt araştırma sorularına yanıt aranmıştır:

1. İncelenen lisansüstü tezlerin yapıldıkları yıl, kademe ve yazıldıkları dile göre dağılımı nasıldır?
2. İncelenen lisansüstü tezlerin üniversitelere göre dağılımı nasıldır?
3. İncelenen lisansüstü tezlerin alan ve bilim dallarına göre dağılımı nasıldır?
4. İncelenen lisansüstü tezlerde tercih edilen araştırma yaklaşımları ve desenleri nelerdir?
5. İncelenen lisansüstü tezlerde kullanılan veri toplama ve analiz yöntemleri nelerdir?
6. İncelenen lisansüstü tezlerin konulara göre dağılımı nasıldır?

2. YÖNTEM

2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılmış olan lisansüstü tezlerin çeşitli özelliklerinin incelendiği bu çalışma bir betimsel bibliyometri araştırmasıdır. Betimsel bibliyometride belirli bir literatürün yayın dili, yayımlanma yılı ve konularına göre dağılımı gibi niceliksel analizlerine yer verilmektedir (Yılmaz, 2019). Araştırmada veri toplama yöntemi olarak bilimsel amaçlı çalışmaların değerlendirilmesinde kullanılan ve bibliyometrik araştırma olarak da adlandırılan belge incelemesi kullanılmıştır. Bu yöntem, bilimsel çalışmaların sistematik bir şekilde değerlendirilmesine olanak sağladığı için önemli görülmektedir (Coşkun, DüNDAR ve Parlak, 2014). Verilerin analizinde betimsel bibliyometrik analiz ve içerik analizi yöntemlerinden faydalanılmıştır. Çalışma sürecinde araştırma ve yayın etiğine uyulmuştur.

2.1. Veri Kaynakları

Çalışmada incelenen belgelere Türkiye genelinde yürütülen bütün tezlerin yer aldığı YÖK’ün Ulusal Tez Merkezi (tez.yok.gov.tr) aracılığı ile erişilmiştir. Tez merkezinde bulunan arama motorunda “eğitim politikası” ve “eğitim politikaları” kavramlarına ulaşmayı sağlayan “eğitim politika” ifadeleri taranmış ve güncel lisansüstü tezlerin çalışmaya dahil edilmesi için yıl aralığı 2015-2020 olarak filtrelenmiştir. Güncel ifadesi göreceli bir kavramdır. Kimine göre birkaç aylık bir süreç güncel olarak ifade edilebilirken başkalarına göre bu süre daha fazla olabilir. Fakat hem eğitim politikaları alanındaki çalışmaların uygulamaya geçme süreleri hem de ilgili alanyazında yapılmış diğer çalışmalar (Özdem, 2015) göz önüne alınarak sürenin 2015-2020 aralığı ile sınırlandırılması uygun görülmüştür. Bu bağlamda Ocak 2021 itibarı ile ulaşılan lisansüstü tezler dikkate alınmıştır. İlgili filtrelemeler sonucu 46’sı yüksek lisans, 16’sı doktora olmak üzere toplam 62 lisansüstü tez, çalışma kapsamına alınmıştır.

2.2. Verilerin Toplanması

Çalışma kapsamına alınan lisansüstü tezler, araştırmacı tarafından geliştirilen tez inceleme formu aracılığı ile incelenmiştir. Tez inceleme formunda tezlerin yapıldığı yılın, kademesinin, yazıldığı dilin, yürütüldüğü üniversite, alan ve bilim dallarının, kullanılan araştırma yaklaşımı, deseni, veri toplama-analiz yöntemlerinin ve konularının girilebildiği alanlar bulunmaktadır. Tez inceleme formu aracılığı ile incelenen tezlerin 4 tanesi yazarları tarafından belirli süreliğine kısıtlandığı için sadece yapıldıkları yıl ve kademe bilgileri ile özetlerine ulaşılabilmektedir. Ayrıca araştırmaların metodolojilerine ait bilgiler araştırılırken öncelikle ilgili başlıklar taranmış, ilgili başlıklar yoksa ana başlıklar incelenmiş, buradan da ulaşılmadıysa anahtar kelimeler aracılığıyla aramalar yapılmıştır. Bu aramalar yapılırken “metodoloji”, “desen”, “model”, “yöntem”, “metot”, “teknik”, “analiz”, “çözümleme”, “nicel”, “nitel”, “karma” gibi ifadeler kullanılmıştır. Kimi yerlerde doğrudan “belge (veya doküman) incelemesi”, “betimsel analiz”, “içerik analizi”, “tarihsel araştırma” gibi ifadeler araştırılarak metodolojiye ulaşılmaya çalışılmıştır. İncelenen çalışmaların 13’ünde hiçbir şekilde metodoloji bilgisine rastlanılmamış; 33 çalışmada araştırma desenine, 13 çalışmada veri toplama yöntemine, 16 çalışmada ise veri analiz yöntemine yer verilmediği tespit edilmiştir. Metodoloji bilgisine erişilemeyen çalışmalarda dolaylı bilgiler verildiyse (örneğin belge incelemesi yöntemi kullanılmıştır yerine “çalışmada ... belgeleri incelenmiştir” gibi ifadeler varsa) verilere dahil edilmiş, hiçbir şekilde bilgi verilmediyse dahil edilmeyerek analizler bu doğrultuda gerçekleştirilmiştir.

2.3. İnanırcılık ve Etik

Bibliyometrik analizde incelenen çalışmaların bazı demografik bilgileri nesnel olduğundan elde edilen veriler geçerli ve güvenilir kabul edilmektedir. Bu çalışmada incelenen lisansüstü tezlerin yapıldıkları yıllara, kademelere, yazıldıkları dillere, yürütüldükleri üniversitelere, alan ve bilim dallarına göre dağılımları bu duruma örnek olarak verilebilir. Yine incelenen tezlerin metodoloji bilgisi de kullanılan sistematik açısından geçerli ve güvenilir kabul edilmektedir. Lisansüstü tezlerin konulara göre dağılımı ise yorumlama farklılıklarına neden olabileceği düşüncesi ile Miles ve Huberman’ın (1994) değerlendiriciler arası güvenirlilik hesaplama formülü [$\text{görüş birliği} / (\text{görüş birliği} + \text{görüş ayrılığı}) \times 100$] esas alınarak incelenmiştir. Araştırmacı ve bir başka alan uzmanının değerlendirici olarak yaptığı hesaplamalar sonucu iki değerlendirici arasında 7 tez dışında konular açısından fikir birliği sağlandığı; fikir ayrılığına düşülen tezlerde ise döneminde hükümet kuran siyasi partilerin eğitim politikalarının dönemsel eğitim politikası veya siyasi parti eğitim politikası olarak değerlendirilmesinden kaynaklı olduğu tespit edilmiştir. Bu istatistiklerden yola çıkarak iki uzman arasında %88,7 civarında bir uyumun varlığından söz edilebilir ki bu da istatistiksel olarak kabul edilebilir bir düzeydir.

Yürütülen çalışmanın bilimsel etik ilkelere uyması adına araştırmaya başlamadan önce etik kuralları gözden geçirilmiş, çalışmanın başlangıcında toplumun faydasına olacak bir araştırma problemi belirlenmiş, verilerin toplanmasında ve analizinde taraf tutmaktan kaçınılmış, bulguların ve sonuçların sunulmasında ise çarpıtmadan ve intihalden kaçınılarak elde edilenler yansız bir şekilde aktarılmıştır (Creswell, 2017).

3. BULGULAR

Bu bölümde, çalışmada elde edilen veriler tablolar halinde sunulmuş ve gerekli açıklamalar yapılmıştır.

Tablo 1: İncelenen Lisansüstü Tezlerin Yapıldığı Yıl, Kademe ve Yazıldığı Dil Bilgisi

Yıl	Kademe		Dil		Toplam
			Türkçe	İngilizce	
2015	Y.Lisans	5	4	1	6
	Doktora	1	1	-	
2016	Y.Lisans	4	2	2	7
	Doktora	3	2	1	
2017	Y.Lisans	6	6	-	9
	Doktora	3	3	-	
2018	Y.Lisans	8	8	-	12
	Doktora	4	4	-	
2019	Y.Lisans	16	14	2	19
	Doktora	3	3	-	
2020	Y.Lisans	7	6	1	9
	Doktora	2	2	-	
Toplam	46 Y.Lisans + 16 Doktora		55	7	62

Tablo 1’de görüldüğü üzere 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezler, 2020 yılı hariç yıllara göre sürekli bir artış göstermiştir. 2015’te 6 olan lisansüstü tez sayısı, 2019’da 19’u bulmuştur. Bu yıllar arasında yapılan toplam 62 tezin 46’sı yüksek lisans, 16’sı doktora seviyesindedir. Yine tezlerin dilleri incelendiğinde 55’inin Türkçe, 7’sinin ise İngilizce olarak yazıldığı görülmektedir.

Tablo 2: İncelenen Lisansüstü Tezlerin Üniversitelere Göre Dağılımı

Üniversite	Tez Sayısı	Üniversite	Tez Sayısı
Marmara Üniversitesi	7	Ankara Üniversitesi	2
İstanbul Üniversitesi	4	Gaziantep Üniversitesi	2
Boğaziçi Üniversitesi	3	Kastamonu Üniversitesi	2
ODTÜ	3	Düzce Üniversitesi	2
Gazi Üniversitesi	3	S. Demirel Üniversitesi	2
Hacettepe Üniversitesi	3	E.Osmangazi Üniversitesi	2
Atatürk Üniversitesi	3	Trakya Üniversitesi	2
		Diğer üniversiteler	22

Tablo 2, 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin üniversitelere göre dağılımını göstermektedir. Bu tabloya göre en çok çalışma (7) Marmara Üniversitesi’nde yapılmış, bu üniversiteyi İstanbul Üniversitesi (4), Boğaziçi (3), ODTÜ (3), Gazi (3), Hacettepe (3) ve Atatürk üniversiteleri (3) takip etmiştir. Ankara, Gaziantep, Kastamonu, Düzce, Süleyman Demirel, Eskişehir Osmangazi ve Trakya üniversitelerinde eğitim politikaları alanında 2’şer çalışma yapılmışken 22 farklı üniversitede ise 1’er çalışma yapılmıştır.

Tablo 3: *İncelenen Lisansüstü Tezlerin Alan ve Bilim Dallarına Göre Dağılımı*

Alan	Bilim Dalı	Sayı	Toplam
Eğitim Bilimleri	Eğitim Yönetimi, Denetimi, Teftişi, Planlaması ve Ekonomisi	17	33
	Eğitim Bilimleri	10	
	Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi	3	
	İlköğretim	2	
	İngiliz Dili Eğitimi	1	
Sosyal Bilimler	Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi	9	29
	Tarih	8	
	Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler	6	
	İktisat/Ekonomi/Maliye	5	
	Sosyoloji	1	

Tablo 3'te 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin yapılmış oldukları alan ve bilim dalları gösterilmektedir. Tabloya göre 62 tezin 33'ü eğitim bilimleri alanında, 29'u ise sosyal bilimler alanında yapılmıştır. Eğitim bilimleri alanında yapılan bazı çalışmalar, kimi üniversitelerde eğitim bilimleri enstitüsü bulunmadığı için sosyal bilimler enstitülerinin altında listelenmiş ise de tabloda eğitim bilimleri altında gösterilmeleri daha uygun görülmüştür. Eğitim bilimlerinde en çok "Eğitim Yönetimi, Denetimi, Teftişi, Planlaması ve Ekonomisi" (17) ana bilim dalında çalışma yapılmışken "Eğitim Bilimleri" ana bilim dalında 10, "Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi" ana bilim dalında 3, "İlköğretim" ana bilim dalında 2 ve "İngiliz Dili Eğitimi" ana bilim dalında ise 1 çalışma yapılmıştır. Sosyal bilimlerde ise en çok "Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi" (9) ile Tarih (8) ana bilim dallarında çalışma yapılmış; bunları "Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler" (6), "İktisat", "Ekonomi" ve "Maliye (5), ile "Sosyoloji" (1) ana bilim dalları takip etmiştir.

Tablo 4: *İncelenen Lisansüstü Tezlerde Tercih Edilen Araştırma Yaklaşımları ve Desenleri*

Araştırma Yaklaşımı	f	Araştırma Deseni	f
Nitel	38	Durum Çalışması	10
		Betimsel Tarama	7
		Tarihsel Araştırma	5
		Olgubilim	1
		Politik Eylem	1
		<i>Belirtilmemiş</i>	<i>14</i>
		Karma	5
<i>Belirtilmemiş</i>	<i>4</i>		
Nicel	2	<i>Belirtilmemiş</i>	2
<i>Belirtilmemiş</i>	<i>13</i>	<i>Belirtilmemiş</i>	<i>13</i>
<i>Kısıtlanmış</i>	<i>4</i>	<i>Kısıtlanmış</i>	<i>4</i>

Tablo 4'te 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin metodolojisine ait bilgiler yer almaktadır. Bu tabloya göre 2015-2020 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü çalışmalarda en çok tercih edilen araştırma yaklaşımı nitel araştırmalardır (38). 2 çalışmada nicel araştırma yaklaşımı tercih edilmişken 5 çalışmada da karma araştırma yaklaşımı benimsenmiştir. 13 çalışmada hiçbir şekilde bu bilgilere yer verilmemiş, 4 çalışmada ise kısıtlamadan dolayı bu bilgilere erişilememiştir. Aynı çalışmaların araştırma desenleri incelendiğinde ise nitel araştırmalarda en çok durum çalışması (10), betimsel tarama (7) ve tarihsel araştırma (5) desenlerinin tercih edildiği görülmektedir. Ayrıca nitel araştırmaların 14'ünde araştırma deseni bilgisine yer verilmemiştir. Benzer şekilde yürütülen 2 nicel araştırmada da araştırma deseni bilgisine ulaşılamamıştır. Karma araştırmalarda ise 1 çalışmada yakınsayan paralel desenin tercih edildiği, diğer 4 çalışmada ise desen bilgisine yer verilmediği görülmektedir.

Tablo 5: İncelenen Lisansüstü Tezlerde Kullanılan Veri Toplama ve Analiz Yöntemleri

Veri Toplama Yöntemi	f	Veri Analiz Yöntemi	f
Belge İncelemesi	27	İçerik Analizi	24
Görüşme	17	Betimsel Analiz	18
Gözlem	2	Eleştirel Söylem Analizi	2
Sesli Düşünme	1	İstatistiksel Analiz	8
Tarihsel Araştırma	1		
Anket	3		
Meta-Analiz	1		
Ön-test son-test ölçme aracı	1		
<i>Belirtilmemiş</i>	<i>13</i>	<i>Belirtilmemiş</i>	<i>16</i>
<i>Kısıtlanmış</i>	<i>4</i>	<i>Kısıtlanmış</i>	<i>4</i>

Tablo 5, lisansüstü tezlerde kullanılan veri toplama ve analiz yöntemlerini göstermektedir. Bu tabloya göre en çok tercih edilen veri toplama yöntemleri belge (doküman) incelemesi (27) ile görüşmedir (17). Kısıtlanmış 4 çalışmanın haricinde 13 çalışmada veri toplama yöntemine değinilmemiştir. Veri analiz yöntemleri incelendiğinde ise en çok içerik analizi (24) ve betimsel analizin (18) tercih edildiği görülmektedir. Kısıtlanmış 4 çalışmanın haricinde 16 çalışmada veri analiz yöntemine yer verilmemiştir.

Tablo 6: İncelenen Lisansüstü Tezlerin Konulara Göre Dağılımı

Tez Konusu	Tez Sayısı
Dönemsel eğitim politikaları	16
Göçmen (mülteci) eğitimi politikaları	7
Siyasi parti eğitim politikaları	4
Karşılaştırmalı eğitim politikaları	4
Mesleki eğitim politikaları	3
Sivil toplum kuruluşları	3
Din eğitimi politikaları	2
Yabancı dil eğitimi politikaları	2
Zorunlu eğitim politikaları	2
<i>Diğer</i>	<i>19</i>

Tablo 6, 2015-2019 yılları arasında eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin konulara göre dağılımını göstermektedir. Bu tabloya göre bu yıllar arasında yapılan 62 tezin 16’sı dönemsel olarak eğitim politikalarını ele alırken 7’si göçmen (mülteci) eğitim politikaları, 4’ü siyasi partilerin eğitim politikaları, 3’ü karşılaştırmalı eğitim politikaları, 3’ü mesleki eğitim politikaları, 3’ü sivil toplum kuruluşları, 2’si din eğitimi politikaları, 2’si yabancı dil eğitimi politikaları ve 2’si de zorunlu eğitim politikaları konuları üzerine yazılmıştır. Diğer 19 tez ise bu kategorilerden biri altına girmeyen tekil konular (örneğin; okul öncesi eğitim politikaları ve AB eğitim politikaları gibi) üzerine yazılmıştır. Konu olarak en çok ele alınan dönemsel eğitim politikalarında ise 5 kere ile en çok çalışılan dönem Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleri dönemi (2002-2016) olmuş, onu 1920-1950 arası dönem (3) ile 2.Abdülhamit ve Meşrutiyet dönemleri (3) takip etmiştir. Siyasi parti eğitim politikalarının konu olarak işlendiği tezlerin 2’si çalışıldığı dönemde TBMM’de grubu bulunan partilerin eğitim politikalarını konu edinmiş, diğer ikisi ise ayrı ayrı Adalet ve Kalkınma Partisi ile Milliyetçi Hareket Partisi eğitim politikalarını ele almıştır. Göçmen (mülteci) eğitim politikalarını konu edinen 7 çalışmanın 3’ü Türkiye’deki Suriyeli sığınmacıların eğitimini ele alırken 3’ü de aynı konu üzerinde Türkiye-Lübnan, Türkiye-Almanya ve Türkiye-ABD-Almanya-Kanada karşılaştırması yapmış, diğer çalışma ise İngiltere’deki göçmen eğitim politikaları üzerine kaleme alınmıştır. Yine iki ülkenin eğitim politikalarının karşılaştırmalı olarak incelendiği çalışmaların birinde Türkiye ve Polonya, diğerinde Türkiye ve İsveç eğitim politikaları çeşitli açılardan karşılaştırılmış, diğer çalışmada ise SSCB öncesi ve

sonrası dönemdeki Kazakistan eğitim sistemi karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Son çalışmada ise çeşitli açılardan seçilmiş refah devletleri (Çin, Finlandiya, Kanada ve Almanya) ile Türkiye’de uygulanan eğitim politikaları karşılaştırılmıştır.

4. TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Eğitim politikaları alanı, bilim dalı olma yolunda ilerleyen görece yeni bir disiplindir. Bu alanda özellikle ülkemizde yapılan çalışmalar daha tam olarak bir sistematığe oturmamış; kavramlar arasında da bir fikir birliğine henüz varılamamıştır (Bakioğlu ve Korumaz, 2019). Buna rağmen eğitim politikaları üzerine 1989’dan 2021 yılına kadar çeşitli disiplinlerde 117’si yüksek lisans, 34’ü doktora olmak üzere toplamda 151 lisansüstü tez çalışması yapılmıştır. Bu çalışmaların 62’si (46 yüksek lisans, 16 doktora) 2015-2020 yılları arasında gerçekleştirilmiştir. Ayrıca yapılan lisansüstü çalışmaların, 2020 yılı hariç, yıllara göre sürekli artış göstermesi de dikkat çeken önemli bir bulgu olarak göze çarpmaktadır. Yapılan çeşitli çalışmalar (Ağırlioğlu, 2013; Günay, 2018) da bu bulguyu destekler niteliktedir. 2020 yılındaki düşüşün nedeni ise yeni koronavirüs (Covid-19) salgınından veya bu çalışmanın yapılmış olduğu tarihte tez veri merkezine henüz girilmeyen tezlerden kaynaklı olabilir. Çalışmalar incelendiğinde hem doktora tezlerinin yüksek lisansa göre az olması hem de evrensel bilim dili olarak kabul edilen İngilizce dilinde yapılan çalışmaların kısıtlılığı, uluslararası alanyazına katkı sağlamadaki yetersizliği gözler önüne sermektedir. Alpaydın ve Erol (2017), Türkçe yazılan tezlerin uluslararası alanyazında çok ilgi görmediğini belirtmiş, İngilizce dilinde lisansüstü tez yazımının artırılması ve teşvik edilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Buradan yola çıkarak lisansüstü çalışmaları uluslararası alanyazında daha görünür kılmak adına İngilizce ve diğer yaygın kullanılan yabancı dillerde yazılan yayın sayısını artırmayı sağlayacak politikaların geliştirilmesi önerilebilir.

Çalışmaların üniversitelere göre dağılımı Marmara, İstanbul, Boğaziçi, ODTÜ, Gazi, Hacettepe ve Atatürk gibi üniversitelerin öne çıktığını göstermektedir. Eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü çalışmaların belirli üniversitelerde yoğunlaşmış olmasının bu üniversitelerde verilen lisansüstü eğitimin niteliğinden, lisansüstü öğrencilerin bireysel tercihlerinden ve akademik danışmanların yönlendirmelerinden kaynaklandığı düşünülebilir. Bu sonuçlara göre çalışma, önceki çalışmaların (Okutan ve Ekşi, 2007; Aydın ve Uysal, 2014; Özdem, 2015) bulguları ile de benzerlik göstermektedir. Bu çalışmalarda da “köklü üniversiteler” olarak tabir edilen üniversitelerde daha çok çalışma yapıldığı, bu durumun da ilgili bilim dalındaki gelişmiş kadrodan ve oturmuş sistemden kaynaklandığı ifade edilmiştir. Buna rağmen alanyazında çalışmaların belli başlı üniversitelerde yoğunlaşmış olmasının nedenlerinin derinlemesine analiz edildiği bir çalışmaya da ihtiyaç duyulmaktadır.

2015-2020 yılları arasında eğitim politikalarını konu edinen çalışmaların eğitim bilimleri ve sosyal bilimler alanlarında hemen hemen eşit dağılım göstermiş olmasını, eğitim politikalarının doğası ile açıklamak mümkündür. Zira sonsuz sayıda değişken ve parametre ile ilişkisi bulunan eğitim politikalarına keskin bir sınır çizmek mümkün değildir (Bakioğlu ve Korumaz, 2019). Bu nedenle çalışmaların eğitim yönetimi, denetimi, teftişi, planlaması ve ekonomisi gibi alanlardan siyaset bilimi, tarih, iktisat, ekonomi, maliye ve sosyoloji gibi alanlara kadar çeşitlenmesi normal olarak karşılanmaktadır. İleride yapılabilecek olası çalışmalarda eğitim politikalarının disiplinlerarası yapısı göz önüne alınarak farklı anahtar kelimelerin de işe vurulması daha farklı sonuçların ortaya çıkmasına da neden olabilir.

Bir araştırmann metodolojisini bir evin temellerine benzetmek yanlış olmayacaktır. Metodolojisi sağlam temeller üzerine inşa edilmeyen çalışmaların bilimsel anlamda eksik kalacağı açıktır. Bu çalışmada incelenen lisansüstü tezlerin yarısından fazlasında kısmen veya tamamen metodoloji bilgisine ulaşılammıştır. 13 çalışmada araştırma yaklaşımına, 33 çalışmada araştırma desenine, 13 çalışmada veri toplama yöntemine ve 16 çalışmada ise veri analiz yöntemine ulaşılammaması dikkate değer bir bulgu olarak görülmektedir. Özellikle araştırma deseninin çalışmalarda geri plana atılarak doğrudan yöntem ve tekniklerden bahsedilmesi, ana yolu belirlemeden ara yollara sapmaya benzetilmektedir (Başol, 2008) ki bu durumda çalışmanın rotası sağlıklı bir şekilde çizilemez (Su, 2017). Karadağ (2010) da eğitim bilimleri doktora tezlerinde kullanılan araştırma modellerini incelediği çalışmasında benzer sonuçlara ulaşmış; bu durumun araştırmacıların modelleri/desenleri yeteri kadar bilmemelerinden kaynaklandığını ileri sürmüştür. Bu, alanda eğitim veren akademisyenler ve lisansüstü eğitimin bütün paydaşları için önemli bir sonuç olarak görülmektedir. Bu doğrultuda lisansüstü eğitim kademesinde bilimsel araştırma yöntemlerine yönelik verilen derslerin metodolojide yapılan tipik hatalara da yer vermesi önerilebilir. Ayrıca, metodolojide yapılan tipik hataların belirlenebilmesi ve önüne geçilebilmesi için bu tür hataların incelendiği çalışmalar alanyazına katkı sağlayabilir.

Metodoloji bilgisine erişilen çalışmalarda en çok nitel araştırma yaklaşımının ve durum çalışması deseninin benimsenmiş olması; veri toplama yöntemi olarak belge incelemesi ve görüşme yöntemlerinin, veri analiz yöntemi olarak da içerik analizi ve betimsel analizin kullanılmış olması da önemli görülmektedir. Bu sonuçların aksine, yapılan pek çok araştırma (Arik ve Türkmen, 2009; Fazlıoğulları ve Kurul, 2012; Bıkmaz, Aksoy, Tatar ve Altınyüzük, 2013; Ozan ve Köse, 2014; Alpaydın ve Erol, 2017) eğitim bilimlerinin çeşitli disiplinlerinde yapılan çalışmaların çoğunlukla nicel olduğunu, karma yöntemli çalışmaların giderek arttığını, nitel çalışmaların ise genellikle tek başına kullanılmadıklarını göstermektedir. Bu durum, eğitim politikaları alanındaki çalışmaların genel olarak politika belgelerinin incelenmesine dayalı olduğundan kaynaklanıyor olabilir. Nitel çalışmalar arasında kullanılan desen ve yöntemler incelendiğinde (Arik ve Türkmen, 2009; Ozan ve Köse, 2014; Alpaydın ve Erol, 2017) ise bu çalışmanın sonuçlarına benzer şekilde en çok durum çalışması deseninin, veri toplama aracı olarak görüşme ve belge incelemesinin, veri analiz yöntemi olarak da içerik analizi ve betimsel analiz yöntemlerinin kullanıldığı ifade edilmiştir. Bu sonuçlar, ilerleyen yıllarda yapılacak benzer çalışmalarda metodoloji eğilimlerini inceleyen araştırmacılara yol gösterici nitelikte olabilir.

Çalışmaların konulara göre dağılımı içerik analizi yöntemi ile belirlenmiş; en çok çalışılan konuların dönems el eğitim politikaları olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmalarda farklı odak noktaları mevcut olsa da tamamında belirli dönemler tercih edilerek genel hatlarıyla o dönemin eğitim politikaları incelenmiştir. Bu dönemlerde ilk sırayı Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleri dönemi almış, onu Cumhuriyet sonrası ile 2.Dünya Savaşı arasındaki dönem takip etmiştir. Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleri döneminin incelenmesinin temel nedeni olarak güncel olması; cumhuriyet sonrası dönemin incelenmesinin temel nedeni olarak ise Türkiye Cumhuriyeti’nin temellerinin atıldığı yıllarda aynı zamanda yeni bir eğitim sisteminin de temellerinin atılıyor olması ifade edilebilir. Bu çalışmada sadece konuların dağılımı ele alındığı için eğitim politikaları alanında yapılan tez çalışmalarının konu tercihlerinin çeşitli değişkenlerle ilişkisinin analiz edildiği bir araştırmann yürütülmesi de alanyazına katkı sağlayabilir.

Son olarak bu çalışmada değinilmeyen lisansüstü çalışmaların atıf ve kaynakça istatistikleri, araştırmann sınırlılığını oluşturmaktadır. Bu türde çalışmaların gerek ilgili bilimsel alana katkıları gerekse araştırmacılar için yol gösterici niteliğinde olmalarından dolayı çeşitli aralıklarla ve daha detaylı bibliyometrik istatistiklerle tekrarlanması önemli bulunmaktadır.

KAYNAKLAR

- Ağırhalıoğlu, N. (2013). Türkiye'de lisansüstü öğretim. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 3(1).
- Aköz, S. (2018). Politika kavramının siyaset kavramı yerine kullanılması ve bilimsellik tartışmaları bağlamında devlet olgusuyla ilişkisi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 3(5), 160-180.
- Alpaydın, Y. ve Erol, İ. (2017). Türkiye’de eğitim ekonomisi alanında yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 45(45), 23-41.
- Arık, R. S. ve Türkmen, M. (2009, Mayıs). *Eğitim bilimleri alanında yayınlanan bilimsel dergilerde yer alan makalelerin incelenmesi*. Sözlü bildiri, Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Antalya.
- Aydın, A. ve Uysal, Ş. (2014). Türkiye’de eğitim yönetimi teftişi planlaması ve ekonomisi alanındaki doktora tezlerinin incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14, 177-201.
- Bakıoğlu A. ve Korumaz, M. (Ed.). *Eğitim politikaları kuramlar, yöntemler, göstergeler, etkiler ve uygulamalar* (1.baskı). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Başol, G. (2008). Bilimsel araştırma süreci ve yöntem. O. Kılıç ve M. Cinoğlu (Ed.), *Bilimsel araştırma yöntemleri* (113-143). İstanbul: Lisans Yayıncılık.
- Bıkmaz, F. H., Aksoy, E., Tatar, Ö. ve Altınyüzük, C. A. (2013). Eğitim programları ve öğretim alanında yapılan doktora tezlerine ait içerik çözümlemesi (1974-2009). *Eğitim ve Bilim*, 38(168).
- Bozan, M. (2012). Lisansüstü eğitimde nitelik arayışları. *Sosyal ve Beşerî Bilimler Dergisi*, 4(2), 177-187.
- Coşkun, İ., Dündar, Ş. ve Parlak, C. (2014), “Türkiye’de Özel Eğitim Alanında Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Çeşitli Değişkenler Açısından incelenmesi (2008-2013)”, *Ege Eğitim Dergisi*, 15(2), 375-396.
- Creswell, J. W. (2017). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed method approaches*. CA: Sage Publications.
- Dye, T. (2011). *Understanding public policy*. New York: Pearson Education Inc.
- Fazlıoğulları, O. ve Kurul, N. (2012). Türkiyedeki eğitim bilimleri doktora tezlerinin karakteristikleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(24), 43-75.
- Gümüş, A. (Ed.). (2015). *Türkiye’de eğitim politikaları* (1.baskı). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Günay, D. (2018). Türkiye’de lisansüstü eğitim ve lisansüstü eğitime felsefi bir bakış. *Üniversite Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 71-88.
- Karadağ, E. (2010). Eğitim bilimleri doktora tezlerinde kullanılan araştırma modelleri: nitelik düzeyleri ve analitik hata tipleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 1(1), 49-71.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *An Expanded Sourcebook: Qualitative Data Analysis* (Second edition). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, Inc.
- Okutan, M. ve Ekşi, A. (2007, Eylül). *2000-2003 yılları arasında eğitim yönetimi teftişi planlaması ve ekonomisi alanında yapılmış olan yüksek lisans tez özetleri çalışması*. Sözlü bildiri, 16. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Tokat.
- Orer, H. S. (2011). Türkiye'nin bilimsel yayın performansı. *Ankem Dergisi*, 25, 134-8.
- Ozan, C. ve Köse, E. (2014). Eğitim programları ve öğretim alanındaki araştırma eğilimleri. *Sakarya University Journal of Education*, 4(1), 116-136.
- Özdem, G. (2015). Türkiye’de eğitim politikaları alanında yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi (1989-2014) *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(3), 631-646.
- Su, Ş. (2017). *2002-2012 Dönemi Hükümetlerindeki Eğitim Politikalarının İncelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- TÜBİTAK (2020). TÜBİTAK Ulakbim Cahit Arf Bilgi Merkezi Bibliyometrik Analiz. Erişim adresi: <https://cabim.ulakbim.gov.tr/bibliyometrik-analiz/>
- TÜİK (2021). Türkiye İstatistik Kurumu İstatistik Veri Portalı. Erişim adresi: <https://data.tuik.gov.tr/>

WoS (2020). Clarivate Analytics Web of Science (WoS). Erişim adresi: <https://incites.clarivate.com/>

Yılmaz, M. (2019). Bibliyometriye eleştirel bir bakış. *Türk Kütüphaneciliği*, 33(1), 43-49. Doi: 10.24146/tkd.2019.47

YÖK (2020). Yükseköğretim Bilgi Yönetim Sistemi. Erişim adresi: <https://istatistik.yok.gov.tr/>

EXTENDED ABSTRACT

The policy is defined as decisions and practices the powers who govern societies choose to make or not (Dye, 2011). These powers have decisive policies in many areas such as economy, health, and industry in society. Since education is one of them, the policy followed by the government in this field is called education policy (Bakioğlu & Korumaz, 2019). Universities can be counted among the actors that determine and affect education policies in higher education. The role of postgraduate education is very important for universities to become institutions that produce, research, develop and transfer science to life (Bozan, 2012). Postgraduate education in Turkey has increased over the years (istatistik.yok.gov.tr). Additionally, Turkey ranks 20th out of 196 countries in terms of scientific publications (incites.clarivate.com). Considering both the increase in scientific publications and the versatility of education policies, it is significant to examine the current graduate studies in this field from a bibliometric perspective. It is noteworthy that 62 graduate theses were written in the field of education policies between 2015-2020 and they constitute more than 30% of the total theses in this field. In this respect, it is aimed to study the graduate theses in the field of education policy in the last 6 years in terms of bibliometrics.

The documents examined in the study were accessed through the National Thesis Center of CoHE, which involves all the postgraduate theses conducted across the country (tez.yok.gov.tr). As a result of the relevant filtering, a total of 62 graduate theses have been included in the study. They were examined through the thesis review form developed by the researcher. Descriptive bibliometric and content analysis method was used in the analysis of the data.

According to the data obtained, the postgraduate theses in the field of education policy between 2015-2020 have shown a continuous increase over the years, except for 2020. Of the 62 theses written between these years, 46 of them are at master's level and 16 are at doctoral level. When the languages of the theses are examined, it is seen that 55 of them are written in Turkish and 7 of them are in English. According to another result, most studies in this field in the last 6 years have been carried out in Marmara University, followed by Istanbul University, Boğaziçi University, METU, Gazi University, Hacettepe University, and Atatürk University. 33 of these theses are conducted in the field of educational sciences and 29 of them are conducted in the field of social sciences. The most preferred research approach was qualitative research, and the most preferred research design was the case study. Researchers mostly preferred document and content analysis for data collection and analysis. In more than half of the studies, methodology information couldn't be accessed partially or completely. The most studied subjects are as follows: periodic education policies, immigrant (refugee) education policies, political party education policies, and comparative education policies of countries.

The field of education policy is a relatively new discipline that is progressing towards becoming a science (Bakioğlu & Korumaz, 2019). Despite this, many studies have been carried out on education policy in various disciplines from 1989 to 2021. More than 30% of these studies have been carried out in the last 6 years (2015-2020). These postgraduate studies continuously increase over the years, except for 2020. Various studies support this result (Ağralıoğlu, 2013; Günay, 2018). The reason for the decline in 2020 may be due to the new coronavirus (Covid-19) outbreak. The scarcity of doctoral theses compared to master's and the limited number of studies in English, which is accepted as the universal language of science, reveal the inadequacy of contributing to international literature. Alpaydın & Erol (2017) stated that theses written in Turkish don't attract much attention in the international literature. On the other hand, they suggest that postgraduate theses in English should be increased and encouraged. The distribution of studies according to universities shows that universities such as Marmara, Istanbul,

Boğaziçi, METU, Gazi, Hacettepe, and Atatürk stand out. The concentration of postgraduate studies in the field of educational policies in certain universities is due to the quality of the education provided in these universities, the individual preferences of the students, and the guidance of academic advisors. These findings are also similar to the results of previous studies (Okutan & Ekşi, 2007; Aydın & Uysal, 2014; Özdem, 2015). In these studies, it was stated that more studies were carried out in the "well-established universities", and this was due to the advanced academic staff and the established system in the relevant disciplines. It is possible to explain the almost equal distribution of studies on education policy between the years 2015-2020 in the fields of educational and social sciences with the nature of education policies since it isn't possible to draw a sharp boundary on education policy, which is related to an infinite number of variables and parameters (Bakioğlu & Korumaz, 2019). Studies whose methodology isn't built on solid foundations will remain scientifically deficient. In more than half of the postgraduate theses examined in this study, methodology information couldn't be reached partially or completely. Leaving the research design to the background in the studies and mentioning the methods and techniques directly is compared to deviating to the side roads without determining the main road, in which case the route of the study cannot be drawn healthily (Başol, 2008; Su, 2017). Karadağ (2010) reached similar results in his study in which he examined the research designs used in doctoral theses in educational sciences. He argued that this was because the researchers didn't know the designs sufficiently. It has been determined that the most studied subjects are periodic educational policies. Although there are different focal points in these studies, certain periods are preferred in all of them, and the educational policies of that period have been examined in general terms.

It is recommended to repeat such studies at various intervals due to their contribution to the relevant scientific field and their guidance for researchers. In addition, more detailed bibliometric studies including the citation and bibliography statistics of graduate studies can be carried out, which is not mentioned in this study and constitutes a limitation of the research.